

Brüsszel, 2012.11.14.
SWD(2012) 381 final

BIZOTTSÁGI SZOLGÁLATI MUNKADOKUMENTUM

Hatásvizsgálat összefoglalása

amely a következő dokumentumot kíséri

A BIZOTTSÁG KÖZLEMÉNYE AZ EURÓPAI PARLAMENTNEK, A TANÁCSNAK, A GAZDASÁGI ÉS SZOCIÁLIS BIZOTTSÁGNAK ÉS A RÉGIÓK BIZOTTSÁGÁNAK

Az európai vízkészletek megőrzésére irányuló terv

{COM(2012) 673 final}

{SWD(2012) 382 final}

Bevezetés

Az Unió évek óta egy mindenre kiterjedő vízpolitika kifejlesztésén dolgozik, amely az egészségügyi aggályok megválaszolása felől elmozdult a főbb vízfelhasználó ágazatok okozta környezeti hatások kezelése felé. 2000 óta – a vízpolitikai keretirányelv (VKI) elfogadása óta – a vízpolitika újabb szintre lépett, és a vízgazdálkodást integrált megközelítéssel kezeli. Ennek alapja a „vízgyűjtő-gazdálkodás”, amelynek célja, hogy 2015-re az uniós vízkészletek elérjék a jó állapotot.

Az európai vízkészletek megőrzésére irányuló tervről szóló közleményt kísérő hatásvizsgálat több értékelést is összefoglal, azonosítja a vízkészlet-gazdálkodással kapcsolatos fő kihívásokat, és értékeli az uniós szintű fellépés különböző szakpolitikai lehetőségeit. Ez az összefoglaló a jelentés legfontosabb következtetéseit emeli ki.

1. ELJÁRÁSI KÉRDÉSEK ÉS KONZULTÁCIÓ AZ ÉRDEKELTEKKEL

A terv a Bizottság 2012. évi munkaprogramjában *2012/ENV/005*. kód alatt szerepel. A hatásvizsgálat készítése széles körű belső és külső konzultációra épült. Hozzájárult egy szolgáltatói csoport munkája, és felhasználásra kerültek a hatásvizsgálati testület által tett ajánlások.

A vízpolitikai keretirányelv közös végrehajtási stratégiája révén, amelyben a tagállamok, a Bizottság, a csatlakozó országok, a (potenciális) tagjelölt országok, az EGT-országok, valamint az érdekeltek és a nem kormányzati szervezetek is részt vesznek, az érdekelteket kezdettől bevonták a hatásvizsgálatba. 2012. május 24–25-én konferenciát tartottak az érdekeltek részvételével (3. uniós vízügyi konferencia) a felmerült szakpolitikai lehetőségek megvitatása érdekében. Kétszer 12 hetes nyilvános konzultációra került sor: az első a vízpolitika megfelelőségének vizsgálatáról szólt és 2011. december 6. és 2012. február 27. között zajlott le, a másodikat pedig, amely a szakpolitikai lehetőségekkel foglalkozott, 2012. március 16. és június 8. között tartották.

Az érdekeltek összességében azzal értettek egyet, hogy a vízzel kapcsolatos problémákat az Unió ne jogalkotási aktussal próbálja megoldani. Inkább támogatták a vízmérlegekkel, a célok kitűzésével és a költségmegtérüléssel kapcsolatos iránymutatások és eszközök készítését, valamint a tájékoztatás és a jelentéstétel hatékonyságának javítására irányuló intézkedéseket. Néhány jogalkotási lehetőséget is pártoltak, például akár egy új rendelet elfogadását a víz újrafelhasználására vonatkozó előírásokról. Az uniós finanszírozás további feltételekhez kötésével kapcsolatban – például a közös agrárpolitika (KAP) keretében – jelentős mértékben eltértek a vélemények, habár a többség minden esetben támogatta további feltételek bevezetését. Nagymértékben támogatták ezenkívül az intézkedések különböző uniós alapokból való finanszírozását is.

2. SZAKPOLITIKAI HÁTTÉR, PROBLÉMAMEGHATÁROZÁS ÉS SZUBSZIDIARITÁS

A VKI jogi keretet hozott létre a fenntartható vízgazdálkodás megvalósításához az Európai Unióban. A VKI-t hatéves ismétlődő ciklusokban hajtják végre. A tagállamoknak az első vízgyűjtő-gazdálkodási terveket 2009 végéig kellett benyújtaniuk, és ezeket a terveket hatévente felül kell vizsgálniuk. A tervek alapján kialakított intézkedési programokat

2012 végéig kell elindítani. A vízgyűjtő-gazdálkodási tervek második ciklusát 2015 végéig kell elkészíteni. A VKI-t még 2019 előtt felül kell vizsgálni, és szükség esetén módosítani fogják.

Európa vizei számos kihívással szembesülnek, melyeket a vízkészletek állapotáról szóló jelentés részletez. Röviden:

- Az első vízgyűjtő-gazdálkodási tervekben bejelentett információk szerint Európa felszíni víztesteinek több mint a fele nem éri el a **jó ökológiai állapotot**, és ezekben az esetekben a VKI célkitűzéseinek elérése érdekében az egyéb irányelvekben (a nitrátszennyezésről szóló irányelv, a települési szennyvíz kezeléséről szóló irányelv, az ipari kibocsátásokról szóló irányelv) meghatározott intézkedéseken felül további intézkedésekre lesz szükség.
- A **vízhiány** egyre növekszik Európában. Nagy területeket sújt – főleg Európa déli részén – vízhiány, az egymással versengő felhasználók igényei pedig kontinensszerte egyre nőnek.
- Az **áradások és aszályok** gyakorisága és súlyossága, valamint az általuk okozott környezeti és gazdasági károk az utóbbi 30 évben megnöttek. Ez az éghajlatváltozásnak és más antropogén terheléseknek (pl. a földhasználat megváltoztatásának) tulajdonítható.

Az uniós vizeket nagy terhelésnek teszik ki a kibocsátott szennyezőanyagok, a hidromorfológiai változtatások és a vízkivétel, amelyek háttérében főleg a demográfiai növekedés, a földhasználat és a gazdasági tevékenység húzódik meg. E terhelések ellensúlyozására további vízgazdálkodási intézkedések végrehajtására van szükség a vízkészletek hatékony és fenntartható felhasználásának javítása érdekében, ideértve az alábbiakat:

- **Természetes vízmegtartást segítő intézkedések** a talaj és az ökoszisztémák víztárolási képességének megóvása és javítása érdekében, ami járulékos haszonnal is jár, különösen a biológiai sokféleség megóvása, a katasztrófavédelem, az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodás és az éghajlatváltozás mérséklése tekintetében.
- A **vízfelhasználás hatékonyságára** irányuló intézkedések, amelyek gyakran fenntartható és költséghatékony módszert jelentenek a vízhiány megoldására, mivel például az épületek esetében a víztakarékosság mellett jelentős energiatakarékossági potenciállal rendelkeznek.
- **Alternatív vízellátás**, például a víz újrafelhasználása vagy a vízsótalanítás.

A szubszidiaritás elvével összhangban a terv azokra a problémákra és szakpolitikai eszközökre összpontosít, amelyek az **uniós szintű vízgazdálkodás** szempontjából fontosak, figyelembe véve a megfelelőségi ellenőrzés keretében végzett értékelést, a vízgyűjtő-gazdálkodási tervek értékelését és a vízhiányra és az aszályokra vonatkozó szakpolitika áttekintését. A hatásvizsgálat 12 fő problémát határozott meg, amelyek az alábbi négy csoportba sorolhatók:

- **Egyrésztől nem megfelelő mértékben használnak gazdasági eszközöket azon piaci hiányosságok kezelésére**, amelyek akadályozzák a fent említett intézkedések végrehajtását. Különösen:
 - (1) az Európában jelenleg alkalmazott **árképzési** rendszerek nem kombinálják a hatékonyság és az igazságosság célkitűzését, és nem tesznek lehetővé fenntartható mértékű költségmegtérülést az intézkedések finanszírozása szempontjából;
 - (2) a vízfogyasztást nem **mérik** megfelelően - annak ellenére, hogy ez előfeltétele az ösztönző árképzési politikák végrehajtásának;
 - (3) a fogyasztók és a vállalkozások nincsenek tisztában a virtuális víztartalom kérdésével, és hiányoznak a megfelelő **címkézési rendszerek**, főleg a globális kereskedelem tárgyát képező javak esetében.
- **Másrésztől** fennáll annak a veszélye, hogy a VKI célkitűzéseit **az egyéb szakpolitikai területekkel** – főleg a mezőgazdasággal, a kohéziós politikával, az iparral és a területhasználat-tervezéssel – **való integráció és összhang hiánya** miatt nem sikerül elérni. A KAP és a kohéziós politika esetében fennáll a további szakpolitikai integráció lehetősége, amely a javasolt többéves uniós pénzügyi keret végrehajtásából eredhet. További támogatásra van azonban szükség az alábbiak esetében:
 - (4) a **földhasználatra vonatkozó intézkedések** integrálása;
 - (5) az **épületek és a berendezések vízfelhasználásának hatékonysága**;
 - (6) a **vízzel kapcsolatos infrastruktúrák szivárgásának** kezelése; és
 - (7) a **víz újrafelhasználásának** közös uniós szabványok segítségével történő bevezetése.
- **Harmadrésztől** fejleszteni kell a jelenleg **sikertelen irányítást** az alábbiak révén:
 - (8) a nem megfelelő **vízügyi tervezés és vízgazdálkodás** javítása a koordinációs problémák megoldása érdekében, mivel ez befolyásolhatja a vízgyűjtőkre vonatkozó átfogó célkitűzések meghatározását, valamint az egyéni intézkedések és eszközök költséghatékony alkalmazását;
 - (9) a megfelelő adatállomány létrehozása és következetes módszertan kidolgozása a **vízmérlegek, ökológiai vízhozamok és célok** kiszámításához;
 - (10) néhány tagállamban az **aszálykockázat-kezelés** tervezésének fejlesztése annak érdekében, hogy megvédjék a gazdaságot és a társadalmat az aszály hatásaitól.
- **Negyedrésztől** pótolni kell az **ismeretbeli hiányosságokat**:
 - (11) jelentős ismeretbeli hiányosságok vannak, különösen az intézkedési programok illetve az intézkedés hiánya **költségeinek és hasznának** kiszámításához használt egységes módszer tekintetében;
 - (12) ha rendelkezésre állnak a szükséges információk, még mindig vannak gondok az egységességgel, illetve a megfelelő döntéshozatali szinten az adatok **terjesztésével**

és hozzáférhetőségével. Ezenkívül a jelenlegi statisztikai és jelentéstételi követelmények hatékonysága is fejleszthető.

Ezek az uniós szintű vízgazdálkodási problémák akadályozzák a vizek jó állapotának elérését, valamint a vízhiány és a szélsőséges eseményekkel szembeni sebezhetőség csökkentését. Ez kedvezőtlen hatással van a vízi környezetre, következésképp a biológiai sokféleségre és az ökoszisztémákra is. Jelentős társadalmi-gazdasági hatások is felmerülnek: számos gazdasági ágazat (az élelmiszer- és az energiatermelés, a közlekedés, az idegenforgalom és a szabadidős szolgáltatások) közvetlenül függ bizonyos minőségű víz rendelkezésre állásától és a vízzel kapcsolatos ökoszisztéma-szolgáltatásoktól. A szélsőséges események, például áradások és aszályok szintén nagy kárt okoznak a gazdasági ágazatok és általában a népesség számára. A hatások gyakran az alacsonyabb jövedelmű országokban és az alacsony fejlettségű régiókban, különösen a vidéki területeken a legerősebbek, az ivóvízre és a szennyvízkezelésre vonatkozó rendelkezések kisebb mértékű végrehajtása miatt, vagy mert nincs területhasználat-tervezés az árvízveszélyes területeken, vagy végrehajtása nem megfelelő, illetve nincsenek elérhető víztakarékossági technológiák és ismeretek. A biztonságos ivóvízhez és a szennyvízelvezetéshez való hozzáférést ezenkívül emberi jogi kontextusban is figyelembe kell venni.

3. CÉLKITŰZÉSEK

A terv ismerteti a fent leírt kihívásokra adott szakpolitikai választ, amelynek hosszú távú célja **a jó minőségű víz rendelkezésre állásának biztosítása a fenntartható és igazságos vízhasználat érdekében.** Ez az Európa 2020 stratégia mindhárom dimenziójához hozzájárul (intelligens, fenntartható és inkluzív növekedés). E célkitűzés elérése érdekében kiegyensúlyozott megközelítésre van szükség uniós szinten, amely az alábbiakra fekteti a hangsúlyt:

- Az összes uniós víztest esetében **a jó állapot elérése** 2015-ig, vagy legkésőbb 2027-ig a VKI kivételeinek hatálya alá tartozó egyes víztestek esetében.
- **A vízhiány enyhítése,** figyelembe véve, hogy az ökológiai vízhozamokat a VKI célkitűzéseinek elérésével összeegyeztethető szinten kell tartani.
- Az éghajlatváltozással és a szélsőséges eseményekkel szembeni **sebezhetőség csökkentése.**

A vízhiány és a sebezhetőség tekintetében konkrét célokat kell kitűzni a vízgyűjtő-medencék szintjén, és integrálni kell őket a vízgyűjtő-gazdálkodási tervek második ciklusába.

Négy csoportba sorolhatók azok a **konkrét célkitűzések,** amelyek a fent említett négyféle vízgazdálkodási problémára utalnak vissza. Ezek az alábbiak:

- **A gazdasági eszközök használatának** növelése az erőforrások jobb elosztása és a külső költségek internalizálása érdekében.
- A vízzel kapcsolatos problémák ágazati politikába való **integrációjának** ösztönzése **a természetes vízmegtartást segítő intézkedések,** az **épületek és berendezések** hatékony vízfelhasználásra irányuló intézkedések, a **víz újrafelhasználásának** és a vízellátó infrastruktúra **szivárgásának** csökkentésére használt eszközök további alkalmazása érdekében.

- **Hatékonyabb vízügyi irányítás** és eredményes intézményközi együttműködés elérése, valamint a víz minőségével, mennyiségével és a hidromorfológiai kérdésekkel kapcsolatos aggályok teljes mértékű integrációja a vízgazdálkodásba.
- A vízgazdálkodásért felelős szervek rendelkezésére álló **ismeretek és eszközök fejlesztése**, a hatékony döntéshozatal lehetővé tétele és az adminisztratív teher csökkentése érdekében.

4. SZAKPOLITIKAI LEHETŐSÉGEK

A terv elkészítése során értékelt szakpolitikai lehetőségek célja, hogy olyan eszköztárral lássák el a tagállamokat, amely segíti őket a legfontosabb intézkedések végrehajtásában. A lehetőségeket négy különböző megközelítésbe lehet csoportosítani:

- A lehetőségek első csoportja **önkéntes megközelítésen** alapul, számos különböző eszköz és iránymutatás kidolgozását követeli meg a gyakorlati vízgazdálkodás uniós szintű és a vízgyűjtő-medencék szintjén való támogatása érdekében.
- A **szabályozási megközelítés** keretében fennálló lehetőségek nagyrészt ugyanazokat a célkitűzéseket igyekeznek elérni a gyakorlati vízgazdálkodás támogatása érdekében, de jogi eszközök segítségével.
- Más lehetőségek ahhoz kapcsolódnak, hogy a közös stratégiai keret 2013 után fennmaradó alapjai (ERFA, KA, EMVA) és a KAP I. pillére keretében történő finanszírozás körében teljes körűen kihasználják a támogatások **feltételekhez kötését**, a Bizottságnak a KAP reformjáról és a többéves pénzügyi keretről szóló javaslataival összhangban.
- Végül pedig más lehetőségek célja, hogy biztosítsák a fenntartható vízgazdálkodás **prioritását** a közös stratégiai kerethez tartozó alapok és az EBB-hitelek elköltésében. Ez a lehetőség nem változtatja meg a Bizottság által javasolt többéves pénzügyi keretben meghatározott jelenlegi szakpolitikai keretet, de csak akkor alkalmazható, ha a tagállamok a kiadások programozása és tervezése során kiemelt területként kezelik a vízzel kapcsolatos kérdéseket.

A fent említett négy problémakategória és 12 fő probléma kapcsán 37 szakpolitikai lehetőséget tártak fel. Ezt az előzetes listát ismertették a közvéleménnyel és az érdekeltekkel folytatott konzultáció során, és további értékelés alá vetették a legjobb kombinációk azonosítása érdekében. A 37 lehetőséget az alábbiakban ismertetjük, a hozzájuk kapcsolódó konkrét célkitűzéssel és szakpolitikai megközelítéssel egyetemben.

1. táblázat: A hatásvizsgálatban figyelembe vett lehetőségek listája – a *pirossal* kiemelt és aláhúzott lehetőségeket megtartották

Konkrét célkitűzés	Megközelítések			
	a. Önkéntes	b. Szabályozási	c. Feltételelességi	d. Finanszírozási prioritás
1. Árképzés	<u>Iránymutatás a kereskedelmi rendszerekről</u>	Tárgytalan	Hozzáadás a KAP I. pillér környezetvédelmi feltételekhez	Tárgytalan
2. Mérés	<u>A GMES használata</u>	A VKI módosítása	Hozzáadás a KAP I. pillér környezetvédelmi feltételeltségéhez	Tárgytalan
3. A globális kereskedelem tárgyát képező javak címkézése	<u>Önkéntes címkézés</u>	Kötelező címkézés	Tárgytalan	Tárgytalan
4. Természetes vízmegtartást segítő intézkedések	<u>Közös végrehajtási stratégiai iránymutatás</u>	A VKI módosítása	A közös stratégiai keret végrehajtási szabályai értelmében	<u>A közös stratégiai keret és az EBB-hitelek keretében</u>
5.1. Berendezések / vízzel kapcsolatos termékek	<u>Önkéntes címkézés</u>	<u>Kötelező címkézés</u> <u>A környezetbarát tervezésre vonatkozó munkaprogramba való bevonás¹</u>	Tárgytalan	Tárgytalan
5.2. Épületek	<u>Önkéntes osztályozás</u>	Kötelező besorolás Minimumkövetelmények Irányelv	Tárgytalan	Tárgytalan
6. Szivárgás	<u>Iránymutatás</u>	Tárgytalan	Tárgytalan	<u>A közös stratégiai keret és az EBB-hitelek keretében</u>
7. A víz újrafelhasználása	Közös végrehajtási stratégiai iránymutatás CEN-szabvány	<u>Rendelet</u>	Tárgytalan	<u>A közös stratégiai keret és az EBB-hitelek keretében</u>

¹ A vízfelhasználó eszközök bevonását már megvitatták a környezetbarát tervezésről szóló irányelv 2012–2014-es munkatervének keretében.

	Megközelítések			
Konkrét célkitűzés	a. Önkéntes	b. Szabályozási	c. Feltételelességi	d. Finanszírozási prioritás
8. Irányítás	<u>Kölsönös felülvizsgálat</u>	A VKI módosítása A stratégiai környezeti hatásvizsgálatról szóló irányelv módosítása	Tárgytalan	Tárgytalan
9. Célok meghatározása	<u>Közös végrehajtási stratégiai iránymutatás</u>	A VKI módosítása	Tárgytalan	Tárgytalan
10. Aszályokkal kapcsolatos tervezés	Ajánlás	A VKI módosítása Aszályokról szóló irányelv	Tárgytalan	Tárgytalan
11. Költség és haszon	<u>Közös végrehajtási stratégiai iránymutatás</u>	A VKI módosítása	Tárgytalan	Tárgytalan
12. Ismeretek terjesztése	<u>A WISE továbbfejlesztése</u>	<u>A jelentéstételi és statisztikai követelmények felülvizsgálata</u>	Tárgytalan	Tárgytalan

5. A LEGJOBB MEGOLDÁSCSOMAG ÉS HATÁSAINAK MEGHATÁROZÁSA

A megoldási lehetőségek értékelése a feltárt 12 probléma esetében alkalmazható megközelítések vizsgálatának is tekinthető. Az elvégzett értékelések alapján úgy tűnik, hogy a legtöbb esetben a legmegfelelőbb megoldások az iránymutatásos megközelítés alá tartoznak. A szabályozási megközelítés csak három probléma esetén ajánlott (a berendezések / vízzel kapcsolatos termékek vízfelhasználásának hatékonysága, a víz újrafelhasználása és az ismeretek terjesztése), mivel a jelenlegi szakpolitikai háttér, főleg a VKI és a többéves pénzügyi keret végrehajtása a szabályozási és feltételelességi lehetőségek későbbre halasztását teszi szükségessé. Az előnyben részesített lehetőségek az 1. táblázatban pirossal és aláhúzással vannak kiemelve.

Hangsúlyozni kell, hogy a jogszabályi változtatással járó elemeket nem a tervvel együtt fogjuk javasolni, hanem további elemzés alá vetjük, és csak eszközspecifikus hatásvizsgálat alapján javasoljuk.

A javasolt iránymutatások és eszközök kitérnének a konkrét **gazdasági eszközökkel** való interakcióra és arra, hogyan lehet ezeket integrálni a vízgyűjtő-gazdálkodási, árvízkezelési és aszálykezelési tervekbe. Információkkal szolgálnának a gazdasági eszközök használatának növeléséhez. A javasolt csomag végrehajtása azonban nem kötelező, és ezért az eszközök alkalmazása nem garantált.

A javasolt csomag a **vízzel kapcsolatos megfontolások ágazati szakpolitikákba való szélesebb körű integrációját** ösztönzi iránymutatások, valamint fejlettebb tervezési és célmeghatározási eszközök segítségével, amelyek az ágazati integráció számos különböző

szempontját érintik. Ez lehetővé fogja tenni, hogy a vízgazdálkodási aggályokat jobban figyelembe vegyék a KAP és a kohéziós politika keretében történő finanszírozás esetében alkalmazott projektkiválasztás során. Arra azonban nincs garancia, hogy az intézkedéseket végrehajtsák, mivel a végrehajtás önkéntes marad.

A javasolt csomagban foglalt, például a vízkereskedelemtől és a vízmérlegekről/célokról szóló iránymutatás, valamint az előirányzott kölcsönös felülvizsgálati rendszer javítaná a vízügyi tervezés **irányításának** hatékonyságát, és nagyobb átláthatósághoz és eredményesebb döntéshozatalhoz vezetne. Az uniós vízügyi jogszabályok értelmében fennálló jelentéstételi követelményekből eredő szükségtelen terheket megszüntetnék.

A javasolt csomag sokféle iránymutatást és új eszközt tartalmaz a vízgazdálkodásért felelős szerveknél felmerült legsürgetőbb igények kielégítésére. A vízmérlegekre és ökológiai vízhozamokra vonatkozó információk segítségével megszűnnének a legjelentősebb **ismeretbeli** hiányosságok. A fejlett információs platformok és uniós szintű tájékoztatás segítségével az Unió, a tagállamok és a vízgyűjtők szintjén is javulni fog a legújabb és interoperábilis adatokhoz való hozzáférés a hatékonyabb vízgazdálkodási döntések és szakpolitikai fejlesztések érdekében. Ezek alkalmazása azonban önkéntes alapú.

A javasolt csomag az ismeretbeli hiányosságok megszüntetése, az irányítás fejlesztése révén, valamint az adminisztratív terhek csökkentését szolgáló jelentéstételi követelményekre összpontosítva javítja **az uniós vízpolitika eredményességét**. Elég teret enged arra, hogy az eszközöket hozzáigazítsák a magas költséghatékonyan működő helyzetekhez. A vízügyi jogszabályok által előírt jelentéstételi követelmények esetében javasolt módosítások megoldanák a fennálló következetességi problémákat. A javasolt csomag növelné a kapcsolódó uniós szakpolitikákkal (különösen a KAP, a kohéziós politika, az egészségügy és az energiapolitika) való koherenciát.

A javasolt csomag hozzá fog járulni az uniós vízkészlet ökológiai állapotával, a vízhiánnyal és a szélsőséges eseményekkel szembeni sebezhetőséggel kapcsolatos problémák kezeléséhez. A terv elkészítése céljából végzett modellezés és az egyes intézkedések értékelése hozzájárul a különböző típusú intézkedések uniós szintű végrehajtásának **gazdasági, környezeti és társadalmi hatásai** értékeléséhez, különösen a földhasználat irányítása, a vízfelhasználás hatékonyságának növekedése és a tiszta víz rendelkezésre állásának biztosítása kapcsán a gazdaság különböző szegmenseiben megjelenő hatékonyságnövekedés kimutatásához. Az intézkedések tényleges hatásai azonban inkább a 110 vízgyűjtő-terület szintjén válnak majd láthatóvá, amely az elemzés megfelelő szintje. A terv keretében kifejlesztett eszközök (vízmérlegek, hidrogazdasági modellek, intézkedési adatbázis) segíteni fognak a tagállamoknak az elemzés elvégzésében a következő vízgyűjtő-gazdálkodási tervek elkészítése során és az intézkedések legmegfelelőbb kombinációjának kiválasztásakor.

6. NYOMON KÖVETÉS ÉS ÉRTÉKELÉS

A terv végrehajtása és nyomon követése a VKI **közös végrehajtási stratégiájára**² fog épülni. A végrehajtásra két fázisban fog sor kerülni, amelyek egybeesnek a közös végrehajtási stratégia következő két időszakával:

- Az első fázis (2013–2015) célkitűzése a tagállamok által 2015 végéig benyújtandó **következő vízgyűjtő-gazdálkodási tervek elkészítésének** megfelelő irányba

² http://ec.europa.eu/environment/water/water-framework/objectives/implementation_en.htm.

terelése, valamint a tervek értékelését illetve a VKI felülvizsgálatát támogató tudásalap és eszközök megerősítése lesz.

- A második fázist (2016–2018) e tervek értékelésére és **a VKI felülvizsgálatának előkészítésére** szánják majd.

A tervben megfogalmazott javaslatok végrehajtásának nyomon követése és az előrelépések értékelése érdekében **eredménytábla** kerül kialakításra. A közös végrehajtási stratégia koordinációs csoportja és a vízügyi igazgatók minden évben megvitatják az eredményeket.